

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202358
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6620202358.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej P. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, o zaplatenie 192,- EUR s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 6Csp/55/2020-9 zo dňa 14. 10. 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny vo výške 192,- EUR spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 25. 06. 2019 do zaplatenia.

1.2. Žaloba bola odôvodnená zmluvou o kreditnej karte, č. kartového účtu: XXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu X. X. (ďalej tiež „banka“ alebo „právny predchodca žalobcu“) so žalovanou dňa 31. 08. 2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 300 EUR. Žalovaná čerpala peňažné prostriedky a neuhradila splátky v stanovených termínoch.

1.3. Žalobca nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 06. 2019. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 322,66 EUR, z toho istina 192 EUR, ktorú žalobca uplatnil žalobou spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

2. Okresný súd rozhodol bez pojednávania, keď mal za to, že ide o vec jednoduchého právneho posúdenia, hodnota sporu neprevyšuje 1.000 EUR a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné.

3.1. Okresný súd zistil, že X. X. uzavrela so žalovanou 31. 08. 2015 spotrebiteľskú úverovú zmluvu a to Zmluvu E. v ktorej bol schválený úverový rámec vo výške 300 EUR. Zmluva obsahovala údaj o hodnote RPMN 39,66 %, priemernej hodnote RPMN 23,53 %, odplate 24,68 %. Žalovaná čerpala úver od 31. 08. 2015 a v celkovej výške 571,77 EUR.

3.2. Žalobca tvrdil, že žalovaná neuhradila splátky riadne a včas a preto právny predchodca žalobcu listom z 31. 05. 2018 znížil úverový rámec na nulu a upozornil žalovanú, že je v omeškaní so splácaním dlhu 308,50 EUR. Následne zmluvu vypovedal listom zo dňa 14. 05. 2018 a dňa 31. 05. 2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu 308,50 EUR. Ďalším listom zo dňa 26. 03. 2019, ktorý mal byť zaslaný 28. 03. 2019, banka vyzvala žalovanú na zaplatenie splatnej pohľadávky vo výške 319,53 EUR. Dňa 24. 06. 2019 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej.

4.1. Okresný súd žalobu zamietol s odôvodnením, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky postúpenia bankovej pohľadávky na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

4.2. Vychádzal z toho, že zmluva ani obchodné podmienky neobsahovali možnosť banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a do úvahy pripadalo len odstúpenie od zmluvy. Žalobca nepreukázal

doručenie odstúpenia žalovanej, nepreukázal ani doručenie výzvy na splatenie pohľadávky pred jej postúpením. Nebolo preukázané, či a kedy sa výzva dostala do dispozičnej sféry žalovanej a či tak bola zachovaná lehota 90 dní podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ak bola výzva žalovanej doručovaná 28. 03. 2019 a zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá 24. 06. 2019, nebola naplnená 90 dňová lehota, v ktorej mala byť žalovaná v omeškaní so splatnosťou dlhu od doručenia výzvy.

4.3. Žalobca nepreukázal vecnú aktívnu legitímáciu v spore, pretože nepreukázal, že omeškanie žalovanej trvalo 90 dní a teda, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie. Zmluvu o postúpení žalovanej pohľadávky vyhodnotil okresný súd ako neplatný právny úkon.

5. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 39, § 52, § 524 Občianskeho zákonníka, § 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná náhradu trov nepriznal, pretože jej žiaden trov v konaní nevznikli.

6.1. Žalobca vo včas podanom odvolaní namietal nesprávne hodnotenie dôkazov, nesprávne skutkové zistenia, právne posúdenie a nesprávna procesný postup, ktorý mal za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

6.2. Ak súd nemal niektoré skutočnosti preukázané, resp. skutkové tvrdenia sú sporné, potom neboli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia bez pojednávania. Súd nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie, neprezentoval žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril priestor na doplnenie dôkazov a odňal žalobcovi možnosť konať.

6.3. Právny predchodca žalobcu ako postupcu dodržal všetky podmienky uložené ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca v konaní tvrdí, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku nepretržite po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu peňažného záväzku výpoveďou zmluvy zo dňa 15. 05. 2018, výzvou z 31. 05. 2018 a výzvou z 26. 03. 2019. Doručenie výziev žalovaná nepoprela a nespochybnila. Preto je nesporné, že sa dostali do jej dispozičnej sféry, pričom k výzve z 26. 03. 2019 žalobca pripojil aj podací hárok. Omeškanie žalovanej vyplývalo aj z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávky, kde je uvedené, že k 24. 06. 2019 bolo omeškanie 483 dní.

6.4. Žalobca nesúhlasí so záverom, že lehota 90 dní podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách začína plynúť až po doručení písomnej výzvy banky. Výzva banky môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. Ustanovenie nemožno vykladať tak, že upravuje lehotu poskytnutú dlžníkovi na dobrovoľné plnenie po dobu 90 dní od doručenia výzvy. Žalobca v tej súvislosti považuje za nepreskúmateľný záver súdu, že nestačí samotná výzva banky bez preukázania, že výzva sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného.

6.5. Žalobca preukázal aktívnu legitímáciu a to oznámením o postúpení pohľadávky a zmluvou o postúpení pohľadávky. Splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách preukázal prílohou k zmluve o postúpení, platobnou históriou úveru, výpoveďou, výzvou postupcu s podacím hárkom.

6.6. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd žalobe vyhovel, resp. rozhodnutie okresného súdu zruší a vráti na ďalšie konanie.

7. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1, písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, lebo súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, a nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9.1.1. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

9.1.2. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9.2. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez

súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9.3. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

10. Okresný súd žalobu zamietol z dôvodu, že postúpenie žalovanej pohľadávky považoval za neplatný právny úkon a žalobca nepreukázal vecnú aktívnu legitímáciu. Uvedený záver vyvodil z toho, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca doručil odstúpenie od spotrebiteľskej úverovej zmluvy žalovanej a nepreukázal ani doručenie výzvy na splatenie pohľadávky pred jej postúpením a teda, že bola zachovaná lehota 90 dní podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tej súvislosti konštatoval, že ak bola výzva žalovanej doručovaná 28. 03. 2019 a zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá 24. 06. 2019, nebola naplnená 90 dňová lehota, v ktorej mala byť žalovaná v omeškaní so splatnosťou dlhu od doručenia výzvy.

11. Uvedené závery považuje odvolací súd za predčasné, nesprávne a protirečivé, pretože z dôkazov predložených k žalobe nevyplývajú.

12.1. Okresný súd konštatoval, že X. ako právny predchodca žalobcu listom z 14. 05. 2018 vypovedala Zmluvu o O., čím došlo k odstúpeniu od zmluvy. Uvedené konštatovanie je neúplné a nesprávne. Výpoveď aj odstúpenie sú síce jednostranné právne úkony banky ako jednej zmluvnej strany, ale spájajú sa s nimi rozdielne právne následky. Žalobca predložil Obchodné podmienky pre kreditné karty, ktoré túto skutočnosť výslovne upravujú v bodoch 10.1. a 10.3.

12.2. Kým pri výpovedi plynie výpovedná lehota a klient je povinný zaplatiť pohľadávku v lehote určenej bankou, pri odstúpení nastáva splatnosť bankovej pohľadávky do 15 dní od právneho úkonu odstúpenia od zmluvy (č. I. 32). Ak by banka odstúpila od zmluvy čo bez potrebného odôvodnenia konštatoval okresný súd, potom neobstojí jeho záver, že nebola naplnená 90 dňová lehota, v ktorej mala byť žalovaná v omeškaní so splatnosťou dlhu.

13.1. Z písomností pripojených k žalobe vyplýva, že banka neodstúpila od zmluvy ale vypovedala zmluvu listom z 14. 05. 2018 adresovaným žalovanej (č. I. 18), v ktorom sa uvádzajú podmienky, že ak ku dňu, ktorý predchádza 24. 05. 2018 nebude uhradená splátka 40,50 EUR, s účinnosťou k 24. 05. 2018 banka -znižuje úverový rámec na nulu,
-začne plynúť výpovedná lehota a
-v lehote 15 dní je klient povinný uhradiť celú pohľadávku, ktorá bola k 14. 05. 2018 vyčíslená v sume 303 EUR.

Z uvedeného právneho úkonu banky v spojení s výpisom platobnej histórie a prehľadom úhrad možno vyvodiť, že pokiaľ žalovaná splátku včas neuhradila, nastala splatnosť celej pohľadávky banky do 15 dní, t. j. ku dňu 08. 06. 2018.

13.2. Listom z 31. 05. 2018 banka oznámila výšku pohľadávky ku dňu 31. 05. 2018 v sume 308,50 EUR (č. I. 49). Uvedený dôkaz nasvedčuje tomu, že žalovaná požadovanú splátku neuhradila a uplynula nielen výpovedná lehota, s ktorou je spojený zánik zmluvy, ale že už predtým uplynula lehota splatnosti celej pohľadávky banky.

13.3. Listom zo dňa 26. 03. 2019 banka oznámila žalovanej, že je viac ako tri mesiace v omeškaní so splácaním splatnej pohľadávky, ktorú banka vyčísliť k 26. 03. 2019 na sumu 319,53 EUR a súčasne upozornila žalovanú ako svojho dlžníka na možnosť postúpenia nezaplatenej pohľadávky tretej osobe (č. I. 48).

14.1. Žalobca pripojenými listinami skutkovo preukazoval, že k zániku zmluvného vzťahu došlo výpoveďou zo strany banky a splatnosť celej žalovanej pohľadávky nastala ešte v roku 2018. S uvedenou skutočnosťou sa okresný súd nevyšporiadal.

14.2. Nie je bez ďalšieho dôvod pochybovať o tom, že listom zo dňa 26. 03. 2019, v spojení s pripojeným podacím hárkom (č. I. 64) žalobca preukázal splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Úvaha súdu o neuplynutí lehoty 90 dní oznámenia adresovaného žalovanej dňa 26. 03. 2019 do postúpenia pohľadávky zmluvou zo dňa 24.06. 2019 nemá oporu ani v skutkových tvrdeniach ani v právnej úprave.

14.3. Žalobca správne poukázal na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno vykladať tak, že upravuje lehotu poskytnutú dlžníkovi na dobrovoľné plnenie po dobu 90 dní od doručenia výzvy.

15. Žalovanej bola žaloba s výzvou na vyjadrenie doručená s ostatnými písomnosťami podaním súdu zo dňa 20. 07. 2020 s doručením žalovanej dňa 31. 07. 2020 (č. I. 90). Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela, z čoho možno vyvodit' pravdivosť tvrdení o splatnosti celej bankovej pohľadávky a o neuhradení tejto pohľadávky tak, ako uviedol žalobca.

16.1. V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu vec znovu skutkovo a právne posúdiť. Pokiaľ má okresný súd pochybnosti o skutkových tvrdeniach žalobcu, môže podľa § 295 CSP obstarat' a vykonať potrebné dôkazy, aj keď je žalovaná spotrebiteľka nečinná a sama dôkazy nenavrhol.

16.2. V súvislosti s výškou žalovanej pohľadávky bude úlohou súdu vyhodnotiť tvrdenia žalobcu aj vzhľadom na údaje, ktoré obsahuje platobná história úveru (č. I. 66 - 75), kde sa ku dňu 31. 05. 2018 a potom 18. 6. 2019 konštatuje vklad na účet celkovej sumy 308,50 EUR. Žalobca v podaní z 29. 06. 2020 vysvetlil, že údaje na poslednej strane platobnej histórie (č. I. 75) zodpovedajú špecifikácii pohľadávky, ktorá je uvedená v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 15).

17.1. Dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie a rozhodnutie bol aj procesný postup okresného súdu, ktorý rozhodol vec bez pojednávania. Okresný súd síce požiadal žalobcu o ďalšie vysvetlenia a dôkazy, ale skutkovo vec nesprávne posúdil.

17.2. Ustanovenie § 297 písm. b) CSP umožňuje rozhodnúť vec bez pojednávania, ak nie sú skutkové tvrdenia strán sporné. Okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia nedostatočne skutkovo a právne vysporiadal s dôkazmi, ktoré boli pripojené k žalobe. Až z rozhodnutia vo veci samej mohol žalobca zistiť, že okresný súd považoval jeho skutkové tvrdenia za sporné. Okresný súd pochybil aj v tom, že svojimi skutkovými závermi nahradil procesnú pasivitu žalovanej, ktorá doteraz nespochybnila skutkové tvrdenia žalobcu, týkajúce sa splatnosti žalovanej pohľadávky.

18.1. Odvolanie žalobcu bolo dôvodné. Na vyvodenie záveru o tom, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu nepostačujú nesprávne a neúplné skutkové zistenia, ktoré urobil okresný súd.

18.2. Žalovaná v spore vystupuje ako spotrebiteľ. V zmysle § 296 CSP je aj spotrebiteľ povinný predložiť alebo označiť skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sponchybnujú skutkové tvrdenia žalobcu.

18.3. V novom rozhodnutí okresný súd uvedie svoje úvahy o tom, ako sa vysporiadal s tvrdeniami strán sporu a s predloženými dôkazmi jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti spôsobom predpísaným podľa § 191 ods. 1 CSP.

19. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).